

Odluka:

PŽ 1296/07-5

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 1296/07-5

Datum odluke: 10.10.2007 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Zdravka Momčinovića, predsjednika vijeća, Igora Periša i Radojice Sremca, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SALONIT d.d. – u stečaju, Vranjic, Krešimirova ulica b.b., odlučujući o žalbama stečajnog dužnika, zastupanog po stečajnom upravitelju i stečajnog vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, Građansko upravni odjel, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj XIV St-13/02 od 25. siječnja 2007. godine, u sjednici vijeća, 10. listopada 2007. godine

Uvažavaju se žalbe i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj XIV St-13/02 od 25. siječnja 2007. godine te se predmet vraća tome sudu na ponovan postupak.

Pobijanim rješenjem je razlučnom vjerovniku ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb priznato pravo glasa u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SALONIT d.d. – u stečaju.

Prema obrazloženju rješenja, sud je tako odlučio nakon što je pravo glasa razlučnog vjerovnika ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb osporio na skupštini vjerovnika 25. siječnja 2007. godine stečajni upravitelj, s obrazloženjem da razlučno pravo nije upisano u zemljišnoj knjizi. Sud obrazlaže da je navedeni razlučni vjerovnik stupio u pravni položaj razlučnog vjerovnika HVB SPLITSKA BANKA d.d., Split u smislu odredbe čl. 78a. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06, dalje: SZ), a na temelju Ugovora o pristupanju dugu i ustupanju glavnih i sporednih prava od 12. listopada 2005. godine ovjerenog po javnom bilježniku Zorki Čavajda u Zagrebu 11. listopada 2005. godine. Na temelju tog Ugovora je društvo ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb ušlo u pravni položaj stečajnog vjerovnika za izravnu tražbinu prema stečajnom dužniku u iznosu od 7.554.772,96 kn te u pravni položaj razlučnog vjerovnika za iznos tražbine od 10.883.272,30 kn. Razlučno pravo pak proizlazi iz ovršne isprave – solemniziranog Ugovora o izdavanju garancije broj G-073-29/98 zaključenog između HVB SPLITSKE BANKE d.d. i korisnika kredita GRADNJA TRGOVINA d.o.o., Zagreb. Razlučnom vjerovniku pripada pravo glasa na temelju odredbe čl. 38c. SZ-a koja uređuje vođenje skupštine vjerovnika i odlučivanje na skupštini tj. potrebnu većinu za donošenje odluka na skupštini vjerovnika. Prema stavku 2. toga članka, razlučnim vjerovnicima kojima dužnik osobno ne duguje prilikom utvrđivanja prava glasa, umjesto iznosa tražbine uzet će se u obzir vrijednost razlučnog prava, bez obzira je li to razlučno pravo upisano ili nije u zemljišnim knjigama. I prema odredbi čl. 82. SZ-a razlučni vjerovnici čije razlučno pravo nije upisano u javnoj knjizi imaju pravo na odvojeno namirenje iz vrijednosti založenog predmeta. Napokon i odredba čl. 98. st. 6. SZ-a predviđa mogućnost provedbe upisa u javne knjige i nakon otvaranja stečajnog postupka, ako su se uvjeti za upis ostvarili prije toga. Sud je uvidom u presliku prijedloga za uknjižbu založnog prava utvrdio da je pravni prednik razlučnog vjerovnika 21. srpnja 1999. godine podnio Zemljišno knjižnom sudu prijedlog za uknjižbu svog založnog prava na nekretninama stečajnog dužnika, a i razlučni vjerovnik je dostavio svoj prijedlog za upis promjene založnog vjerovnika, no ti predmeti još nisu riješeni. Bez obzira na navedeno sud smatra da razlučni vjerovnik ima pravo glasa u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom te nije prihvatio prigovor stečajnog upravitelja da se ima primijeniti odredba čl. 38d. st. 3. SZ-a jer se ista odnosi na one razlučne vjerovnike koji su ujedno i stečajni vjerovnici, odnosno kojima je stečajni dužnik i osobno odgovoran.

Protiv rješenja su žalbu podnijeli stečajni dužnik po stečajnom upravitelju te stečajni vjerovnik REPUBLIKA HRVATSKA.

Stečajni dužnik osporava pobijano rješenje zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ponavlja prigovor da založno pravo nije upisano u zemljišnim knjigama te da stoga ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb nije stekao status razlučnog vjerovnika. Upitno je da li će upisi založnog prava u korist pravnog prednika ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb biti

provedeni s obzirom na parnice koje se vode radi pobijanja pravnih radnji između kojih i ugovora kojim je stečeno založno pravo. Ponovno upućuje na pogrešnu primjenu čl. 38d. st. 3. SZ-a iznoseći svoj pravni stav da razlučni vjerovnik glede tražbine koja je osigurana založnim pravom na nekretnini, pravo glasa na skupštini može imati samo ako je založno pravo upisano u zemljišne knjige. Predlaže preinačiti pobijano rješenje i odbiti zahtjev razlučnog vjerovnika za priznavanje prava glasa u stečajnom postupku.

Stečajni vjerovnik REPUBLIKA HRVATSKA je žalbu izjavio zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03 u daljem tekstu: ZPP) u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a. Smatra da je sud pogrešno primijenio odredbu čl. 78a. SZ-a jer ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb nije stupio u pravni položaj HVB SPLITSKE BANKE d.d. kao vjerovnika i razlučnog vjerovnika, s obzirom da je sadržaj Ugovora između tih pravnih osoba zapravo ugovor o pristupanju dugu, što nije osnova za subrogaciju. Uz to navedeni Ugovor je predmet pobijanja u parnici pa nema zakonske osnove za priznavanje statusa razlučnog vjerovnika društvu ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb. Ističe i činjenicu da razlučno pravo nije upisano u zemljišnim knjigama. Smatra da su ostvarene bitne povrede odredaba parničnog postupka jer je izreka rješenja proturječna odlučnim činjenicama i razlozima o odlučnim činjenicama u pobijanom rješenju te dokumentaciji u spisu. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak, a podredno preinačiti pobijano rješenje u smislu žalbenih navoda.

Žalbe su osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje u skladu s odredbom čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći na bitne povrede odredaba postupka, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka jer je izreka rješenja nerazumljiva a obrazloženje rješenja nema razloga o odlučnim činjenicama zbog čega rješenje nije moguće ispitati.

Iz spisa proizlazi da je HVB SPLITSKA BANKA d.d. prijavila svoju tražbinu i obavijestila stečajnog upravitelja o postojanju razlučnog prava i to prijavom od 10. kolovoza 2004. godine i dopunom prijave od 23. svibnja 2005. godine. Prema prijavi, od ukupno prijavljene tražbine u iznosu od 31.769.851,39 kn, vjerovnik je obavijestio stečajnog upravitelja da će na temelju postojećeg razlučnog prava na nekretninama stečajnog dužnika izvan stečajnog postupka, unovčenjem predmeta založnog prava, naplatiti svoju tražbinu u iznosu od 8.142.206,82 kn (list 100. i 101. spisa). Nadalje iz spisa proizlazi da je društvo ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb na temelju odredbe čl. 78a. st. 2. SZ-a stupilo u pravni položaj HVB SPLITSKE BANKE d.d., jer prileži Ugovor između vjerovnika HVB SPLITSKA BANKA d.d. i društva ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb o pristupanju dugu i ustupanju glavnih i sporednih prava od 12. listopada 2005. godine (list 110. do 118. spisa), kao i izjava (list 121. do 124. spisa) stečajnog vjerovnika HVB SPLITSKA BANKA d.d. od 21. listopada 2005. godine, prema kojoj je ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb ispunio svoje obveze iz Ugovora od 12. listopada 2005. godine isplatom iznosa od 9.000.000,00 kn umjesto dužnika GRADNJA TRGOVINA d.d., pa mu stoga stečajni vjerovnik HVB SPLITSKA BANKA d.d. prenosi i sredstva osiguranja prenesenih tražbina. Stoga nije osnovan žalbeni razlog žalitelja REPUBLIKE HRVATSKE o pogrešnoj primjeni čl. 78a. st. 2. SZ-a, jer je sukladno odredbi čl. 78a. st. 3. SZ-a navedeni razlučni vjerovnik prijenos tražbine dokazao javno ovjerenom ispravom. Slijedom navedenog, ako je založno pravo, bez obzira je li ono upisano ili nije u zemljišne knjige, zasnovano na predmetima koji ulaze u stečajnu masu stečajnog dužnika, onda u smislu odredbe čl. 38a. SZ-a razlučni vjerovnik ima pravo sudjelovati na skupštini vjerovnika. Naime, i vjerovnici čije založno pravo nije upisano u javnu knjigu, u smislu odredbe čl. 82. st. 1. SZ-a imaju pravo odvojenog namirenja iz vrijednosti založenih predmeta, dakle, imaju status razlučnog vjerovnika. Nije sporno da je društvo ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb izvijestilo stečajnog upravitelja o stupanju u pravni položaj vjerovnika HVB SPLITSKA BANKA d.d., koji je pak stečajnog upravitelja obavijestio o postojanju svog razlučnog prava. Prema odredbi čl. 175. st. 4. SZ-a razlučna prava se ne ispituju. Međutim, sudjelovanje razlučnih vjerovnika kojima dužnik nije osobno odgovoran, na skupštini vjerovnika, regulirano je odredbom čl. 38c. st. 2. SZ-a, na koju se prvostupanjski sud pravilno poziva. Prema citiranoj odredbi za razlučne vjerovnike kojima dužnik ne duguje osobno, prigodom utvrđivanja prava glasa umjesto iznosa tražbine uzet će se u obzir vrijednost razlučnog prava.

Kako iz prijave tražbine i obavijesti o postojanju razlučnog prava pravnog prednika razlučnog vjerovnika proizlazi da je stečajni dužnik dao osiguranje za tražbinu za koju osobno ne odgovara vjerovniku, to je jasno da se na pravo glasa razlučnog vjerovnika ima primijeniti odredba čl. 38c. st. 2 SZ-a te se treba utvrditi vrijednost razlučnog prava s kojom će taj vjerovnik sudjelovati u glasovanju na skupštini vjerovnika. Pobijano rješenje ne sadrži određenu odluku o pravu glasa koje se priznaje navedenom razlučnom vjerovniku s obzirom na vrijednost razlučnog prava koja će se uzeti u obzir prilikom glasovanja na skupštini. Naime, kako se prema odredbi čl. 38c. st. 2. SZ-a smatra da je na skupštini vjerovnika odluka donesena ako zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika koji su glasovali za neku odluku iznosi više od zbroja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv te odluke, time da se za razlučne vjerovnike kojima dužnik osobno ne duguje uzima u obzir vrijednost razlučnog prava, onda je potrebno utvrditi koja je to vrijednost kako bi se moglo sa

sigurnošću znati s kojim iznosom razlučni vjerovnik sudjeluje u glasovanju a posljedično tome kako bi se moglo provjeriti je li neka odluka na skupštini vjerovnika donijeta propisanom većinom. Niti u obrazloženju pobijanog rješenja nema razloga o tome u kojoj visini vrijednosti razlučnog prava sporni razlučni vjerovnik sudjeluje u glasovanju na skupštini, već je samo navedeno u kojem je iznosu prijavljene tražbine pravni prednik razlučnog vjerovnika opredijelio način svog namirenja izvan stečajnog postupka na temelju razlučnog prava. Iz zapisnika sa sporne skupštine vjerovnika, na kojoj je stečajni upravitelj osporavao pravo glasa razlučnom vjerovniku proizlaze različiti podaci, pa tako na stranici 9. zapisnika (list 10. spisa) unijeta je tvrdnja punomoćnika razlučnog vjerovnika da je razlučno pravo prijavljeno u iznosu od 9.000.000,00 kn (što je iznos koji je ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb platio svom pravnom predniku za preuzete tražbine), dok je na stranici 12. zapisnika (list 11. spisa) navedeno da razlučni vjerovnik ima ukupno tražbina – glasova 18.438.045,26 kn.

Nije osnovan žalbeni razlog žalitelja stečajnog dužnika, da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 38d. st. 3. SZ-a. Prema citiranoj odredbi smatrat će se da na skupštini vjerovnika razlučni vjerovnik ima pravo glasa glede dijela svoje tražbine osigurane razlučnim pravom koju je prijavio u stečajnom postupku iako je ta njegova tražbina osporena, ako je osigurana razlučnim pravom upisanim u zemljišnoj ili kojoj drugoj javnoj knjizi, osim ako dužnik javnom ili javno ovjerenom ispravom ne dokaže prestanak postojanja tražbine. Dakle, citirani propis odnosi se na onaj dio tražbine razlučnog vjerovnika koji je taj vjerovnik odlučio prijaviti kao stečajni vjerovnik, koja je osporena u stečajnom postupku, ali za koju razlučni vjerovnik posjeduje upis razlučnog prava u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj ispravi, dok se iz osporenog rješenja može zaključiti da je pravo glasa priznato društvu ROBSON HOLDINGS d.o.o., Zagreb kao razlučnom vjerovniku, a ne kao stečajnom vjerovniku osporene tražbine. Iz prijave tražbine pravnog prednika razlučnog vjerovnika, HVB SPLITSKE BANKE d.d., proizlazi da je veći dio prijavljene tražbine taj vjerovnik odlučio prijaviti kao stečajni vjerovnik, a da je tek po Ugovoru o izdavanju garancije broj G-073-29/98 odlučio svoju tražbinu naplatiti izvan stečajnog postupka kao razlučni vjerovnik i to u iznosu od 8.157.596,28 kn. Upravo za taj dio tražbine, valjalo je u smislu odredbe čl. 38c. st. 2. SZ-a utvrditi vrijednost razlučnog prava s kojom će razlučni vjerovnik sudjelovati na skupštini vjerovnika u odlučivanju. Iz pobijanog rješenja nije vidljivo za koji je iznos tražbine razlučnom vjerovniku priznato pravo glasa, tj. je li se rješenje odnosi i na dio tražbine koju je razlučni vjerovnik prijavio kao stečajni vjerovnik, a koja mu je osporena, u kojem slučaju bi se pravo glasa imalo prosuđivati prema odredbe čl. 38d. st. 3. SZ-a, kako to ukazuje žalitelj. Kako rješenje nema razloga o tim odlučnim činjenicama, isto nije moguće ispitati, pa je ostvarena bitna povreda odredaba postupka propisana odredbom čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 6. st. 1. SZ-a.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 38o. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. st. 1. SZ, riješeno kao u izreci.

U ponovljenom postupku stečajni sudac će voditi računa o pravilnoj primjeni odredbe čl. 38c. st. 2. SZ-a, te će, ako razlučni vjerovnik ima založno pravo na predmetima koji ulaze u stečajnu masu stečajnog dužnika, odlučiti o pravu glasa tog razlučnog vjerovnika primjenom odredbe čl. 38c. st. 2. i čl. 38d. st. 3. SZ-a, vodeći računa i o sadržaju prijave tražbine pravnog prednika razlučnog vjerovnika, kako je navedeno u ovom rješenju.